

MONTSENY

PERIÓDIC D'INFORMACIÓ

Preu: 10 cèntims

Redacció, Administració i
Impremta: Alfons XIII, 131

Subscripció: Trimestre, 1'50 ptas.
Anuncis i remittits a preu de tarifa

Dugues Festes Majors...

són moltes festes, sovint sentim a dir. I per cert que no els manca la raó als que se'n planyen, perquè en el petit plaç de 60 dies no hi ha temps ni de pagar la factura del sastre o modista, ni reunir ganàncies i estalvis per a malgastar, causes prou fortes per a què els interessats que no es suprimeixin no se'ls mermin les entrades anuals.

D'altres n'hi ha encara que se'n beneficien més: els balls, els espectacles, les Societats i el comerç en general en més o menys escala. Perxò, que és un problema viu que interessa a tots per un igual el resoldre'l sense demora, és pel què el plantejem.

Si la festa d'hivern no hagués sigut de vertadera institució popular, típica, tradicional, això és, d'aquelles que arrelen des dels sentiments del poble fins als esplais familiars d'una taula plena de suculentos viandes, s'hauria mort de cop i volta, sense que ningú hagués intentat dir un mot en pro del seu reeiximent.

Doncs, la carada de la festa abantpassada, la del 8 de Setembre, no ha pogut en el transcurs dels anys fer-la desaparèixer, quedant-ne, per tant, dues en molt pèssimes condicions. I en lloc d'ésser un element vital per la vila, és una sangonera per tots els estaments.

Diferents parers hi ha per a encauzar aquest element de riquesa, que tots els pobles petits i grans cultiven amb tota cura a l'efecte de treure'n un bon rendiment.

Un grop d'amics pregàrem en el Setembre de 1926 al senyor Esteve Cardelús, que formava part de la Comissió oficial de festes, per a que plantejés aquest problema en aquelles reunions preparatòries dels festeigs, explicant el bé que reportaria a Sant Celoni l'unificació de les dues festes majors, fent en una d'elles una combinació de fires, tal com es celebren en altres viles i ciutats de la província.

La proposició fou mal interpretada per alguns que fins s'escandalitzaren; altres la trobaren acceptable, mes no sabien de moment per quina decantar-se a suprimir. Hi hagué, en canvi, d'altres que raonant acceptaven un trasllat oportú de la que es celebra pel

Setembre, i els menys, s'entossudiren a deixar-ho tot tal com està.

Però és probable, que de seguir tal com està, una d'elles anirà desapareixent amb lentitud, i ens femem fundadament, perquè ja ha succeït així en altres pobles amb tot i ésser més repartides, que serà la de Sant Martí, la més oportuna, la més encertada.

La oportunitat que trobem en la dita d'hivern, és pel caire de canvi d'estació, molt apropiat per a la confecció de robes i pel mercadeig en els establiments, podent aquests oferir les novetats de la temporada, factor essencial de la compra-venda.

La inoportunitat de la del Setembre, radica en escaure's després que quasi tots els pobles de la rodalia estan esgotats de la pròpia festa i resseguir les dels pobles veïns; en que és un mes, aquí principalment pel clima, que l'estiu devalla a passos de gegant, i perquè és una ocasió intempestiva per les transaccions comercials.

Al nostre criteri, la proposició que està per damunt de totes és la del canvi de la festa major de Setembre, traslladant-la, tal com diuen els que la sostenen, al tercer dimecres de Juliol, temps que les feines del camp han finit; que els estiuejants són aquí i estan instal·lats; temps que els nostres sastres i modistes podrien haver-nos fet els trajos de temporada a les exigències de la moda, per a lluir-los en la Professó, en la Dansa i en el Ball de Casats.

Ara, sols queda pendent un caire tradicional, la festa de la Verge del Puig, compatrona de la Vila, que podria celebrar-se en igual dia 8 de Setembre amb els mateixos honors i prerrogatives.

Les fires i festes del Juliol serien altres festes molt diferents i apropiades, a les que aspiren molts pobles per tal de que l'encontrada trobi en ells una plaça comercial on s'hi celebren mercats, concursos, exposicions, etc.

El problema és més important del que sembla a primera vista, essent així, no sols recullirem el parer de persones solvents, sinó que també donarem publicitat a les notes que se'ns remetin i als treballs que es facin i així en plaç breu començar a fer públic per mitjà de propaganda els dies de la nova festa major.

VERU

